

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

Tady je Čestmír Strakatý, vítějte u dalšího dílu mého podkástu.

Dnes je mým hostem Aleksandr Mitrofanov, novinář původně zrostovan na donu od roku 1979 řící v tehdyším československu dnes česká republika.

Vítám vás, dobrý den.

Dobrá den.

Vy jste přišel, když vám bylo 22, ty si se nepletu?

Nepletete si.

Jak na tehdyšího mladíka působilo československého jaká cesta, co to je, kdy byla?

Cesta byla vlakem, myslím, že jsem tedy přestupoval v Kijevě a byl jsem v kupé s inženýrem, myslím, že z pardubic, který se hrozně děvil, že na něj mluvím česky,

a že by bude se když se vydávám do československa na trvalé žití, je muset nějak hlavě nemohlo uložit,

ale ten pak v pardubicích vystoupil, pak už jsem dělal sám, a musím se dívat narušeně z okna.

Bylo to hezká příroda, když jsem přijel do Prahy, tam mě čekala manželka v Praze a pokračili jsme do Plzni.

To bylo takové, a to v té knížce je hrozně zašedlé.

Československé?

Československé jako takové, ne, protože ta příroda byla pořád stejná, až na to, co bylo zničené lidským úsilím tehdy,

ale budovy, celková atmosféra, než bych přijel z nějaké veselé země tehdy,

ale to byla spodem trochu šílená, to bylo hrozně ukázněné.

Ukázněné a v té šílenosti je trochu barevnosti, myslíte?

Přesně tak.

Knížá, o kterém lubíte, je knihá Veselý Sisyphos,

což je knihá takového dlouhého rozhovoru, respektive rozhovoru s vámi.

O životě, o té cestě, o emigraci, o politice, protože...

To není emigraci, to je jenom změna života a život výve zemi.

O tom všem, o politice, protože vy se politice vynulete od roku 90,

v podstatě celou dobu, od růzku, od dnešním růzku, o budoucím růzku,

a o tom všem se budeme bavit, budeme bavit i dnes.

Vy říkáte, že to nebyla emigracie.

Na druhou stranu někoho jste tam nechala, nějak jste musel odejít, že jo.

Tak odešel jsem tak, že jsem se dostavil na nádraží,

a pak jsem jel vlakem, a předtím samozřejmě se musel různě projít papírováním.

Až trvalo, myslím, že 6 měsíců nebo 7.

A když se tady přišel jsem, jak se na vás dívali té hřejší čechoslováce?

Jak se na vás v koho večitě?

Větreštěně.

No, a já se jim obecně divím.

Takový exot, takového, které ještě neměli.

Oni v té škodovce plřinské, kde jsem začínal jako redaktor v podnikových novinách škodovák, měli samozřejmě mokčitou vkušanost.

Ani nějak s lidmi z Ruska, ale spíše,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

s lidmi ze soviického svazu a většinou to byly ženy.
To byly jenom ženy snad.
A to bylo dost takových paní, které se svého času vdali.
Zali se Čechy.
A v té škodovce jsem pak pár takových žen poznal.
Spravitle to byly inženýrky, které tam pracovali v různých technickohospázských profesích.
Ale tohle to, co přijalo,
a mělo pracovat jako novinách,
které byli neměli.
A proto mě šoupli do muzea.
Zatím ještě nějakou eksponatu v měsnad čekáte,
prvé jako vydzpaného,
ale jako živého člověka se kterým o všem nevedeli, co mají dělat.
Protože níkdo moc nevěřil,
že bych dokázal skutečně pracovat.
Já vůbec nevím, co se jim honilo hlabu,
co tam ho dám dělat.
A v tom múzeu to bylo zajímavé.
Tam byly dva takových strašně zváštní pánovu,
které ted' nebudu popesovat, protože na to není čas.
Tři měsíce jsem...
Tři měsíc na to je, ale nemusíte je vůbec.
Ale tak to by byla jiná historka znatáčení
a myslím, že by mohla tlydně zaplenit celý náš prostor.
A jsem ty pány pozorovol, poslouchal,
bylo to zajímavé.
V tom múzeu jsem všechno prošel,
viděl jsem ten provoz,
a pak už mě to přestalo hlavit po třech měsících,
tak jsem nesvolčal neko tom múzeu.
Kupodil ve hluštních nepsal předtím.
A přinesl jsem ho v doridakce,
ještě je v této roce, a to řeklo,
člověk, čedil miš psát?
No, tak to zečel.
A tam začala vaše novináská karier
nebo to začala ještě předtím v Rusku, je to tak?
To ani ne.
V Rusku jsem měl velmi zváštní skušenost
z praxi v novinách,
myslím, že po prvním ročníku
k Vysokojé školy.
A to se se popisuje výné kněze

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

Mrazík z Penderekem v ruce,
která vyšlo, myslím, předloní.
A to byla zkušenost,
která mě nadlouho odradila od práce v novinách.
Takže jsem pak dělal
nejtříve jako na praxi,
pak jsem to dělal při škole
i když jsem měl daný studium,
tak jsem dělal redaktora
v nadlátilství Rostovské univerzity.
A z téhle práce jsem pak odcházal
do Československa,
nicméně tam dala možnost
nastoupit jako redaktor do novin
a vůbec toho nelyptu.
To byla škola, která, myslím,
že mě dala strašně moc.
Nejenom kvůli tomu,
že to byla práce v novinách,
tedy Českých,
ale i kvůli tomu,
že to byla práce v prostředí,
které myslím,
že malo kdo z mých pražských kolegů
zažil tak intenzívně a tak dlouho.
To byla práce
mezi dělnickou třídou,
mezi inženýry.
A my mojně, také jsem tedy poznal,
protože jsem zrani,
že to bylo blízko
i tétejší funkcionáře,
také odborářské,
svazácké,
S6P,
to byla neuvěřitelná studnice,
různých nápadů, informací,
typů, které vůbec
nevymizeli,
ty jsou snává pořád,
ale akátová je jiné funkcie.
Musíte,
těto funkcionáři jsou snává pořád?

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

Samozřejmě, takový Jan Ryba byš.
Je typický,
komunistický funkcionář?
Samozřejmě, okresního formátu.
Dalo vám to,
co máte za sebou
tu prostředí?
Dalo vám to nějakou citlivost,
které tě žíte?
Jak říkáte,
že vám to hodně dalo, tak...
Citlivě jsem byl už předtím,
tak kdybych nebyl citlivě,
tak to by jsem zaznamenám,
a tu byl na to jenom zírám.
Ale tak jako dalo mi to obrovskou
zásobu
různých informací,
o kterých jsem přenišlet,
které jsem zažíval,
a které myslím,
v té části, která se týka
mentality
velké
vrstvy, nebo několika vrste
v České společnosti
platí do dnes, takže
je to cenné, a jsem za to rád.
A ta mentalita je,
kdyby jste to rozvedl, tak to,
co jste takhle viděli, to je to,
to jsou ti úředníci, to jsou ti...
Dělnice také.
Kdokoliv?
Vám budu popisovat
českou mentalitu.
Já to máme.
Nepočítaň.
Takže začneme teď.
Česká mentalita je skvělá
mentalita, pokud jde o schopnost
lidi spolu žít v nějakém
celku.

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

Je fantastická tím,
že ta je se lidé, když
se nemají rádi, nevraždí
na setkání, což je, když
na věc v jiných zemích.
Česká mentalita je taky velice dobrá
a tím, že
jste přežívat
dlouho, pokud vám to
bude vyhovovat,
ve falešný vnímání
světa, že konečně jsou jenom
hodně lidé, kteří vás mají rádi.
Ono skutečně jste trochu jiná,
většinová za záde pomlouvají,
ale to patří také jak věci.
Furt je to lepší ne, když vás zapíchnou.
Česká mentalita je také
na to už se projevoje dnes
fantastická tím,
že když vám vyhrožují,
že vás zastřeli
z nějakého konkrétněho
druhu zbraní,
což se stalo mě,
tak vás neastřeli, protože
ten člověk, které ho pozdě odsoudili,
se ukázal jako nezavinný
nešťestník,
mělovník nového šezemana,
a který v životě žádnou zbraní neviděl,
to je zase potát lepší,
než být jako barys němců.
No a tak dále
to byl úvod
zbytek je v knize.
Takže jsme vlastně míli,
jak bych si to obzal, to pozitivní, ne?
No tedy já taky jsem příklad samé pozitivní věci.
A negativní tom nejsou podle.
Jsou samozřejmě.
A ty jsou v té knize, chápu?
Tak myslím, že to za mě udělal

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

momentálně minister a senátor
Nikolaš Beck
ve své, podle mě,
klasické definice českého plebejství
a takže odkazuje na to definici.
No já nejsem Nikolaš Beck,
aby ho citoval zpaměti,
ale řekno to přibližně
a poměrně řekl bych věrohodně,
že v Česku
jiný lidem než plebejství nejsou
zledeným ke historickým okolnostem,
takže to je nemůžete čekat
nějakou ušlechtělost,
která byla
vlastní,
ušlechtě, ušlechtělost
dokonce je spolusoují si
a nemůžete tady čekat
v nějakým vysokým hodnotám,
protože se v životě nikomu
nevštěpovali s plebejci.
Nězmaně i tí plebejci jsou různí.
Jedni plebejci jsou odporní, lokajové
a druzí plebejci jsou plebejci svobodní,
kteří se vypracovali sami
a tím pádem mají vlastní hrdost
a mají také úctok jiným lidem.
To už není tak pozitivní.
Nězmaně plebejství
je to peorativní.
Já to od vás sliším nebo četů často.
To není peorativní.
Já se ptám, je to popistavu.
To je popistavu, že Česko
božel je země, která ve svých dějinách
měla tragicko epezodu
že byla vykořenena
i budouci nebo tedyša
i budouci šlechta a podle mého názru
třístě subjektivního
pro vývoje každého národa
je nezbytné,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

aby prošel tou
etapou, kdy budeme mít silnou
šlechtu, protože šlechta
nemá než schudné.
Nemá starostí o existenci,
takže můžu jít nějaké
méně
hmotné zájmy
a může pěstovat hodnoty, které
nejsou pouze tím, že jsem na žeru napil
a vyspím si.
Vy to všechno pozorujete
jako by zvenků stále, že?
Ne, vůbec.
No ale mluvíte o tom, kdyby jste to pozoroval zvenků.
Jak zvenko, kdy jsem v tom?
No jste v tom.
No tak možná, protože jste prostě
přijel z jiné ze mňa.
Já takhle pozoruju celý životl
od Marička.
Já ho pozoruju ze sebe.
Jeho pozorujete z nějakého cíziho těla.
Ne, to ne, no to ne, ale tak
možná, že to, že nejste Čech
původem.
A co jsem vlastně?
Tak původem z terůst, ne?
Nejste?
Já jsem také ukrajíné cpoláka Grozínés, takže
vyvrte si.
Jeho pozorujete.
Chápu, ale zároveň možná vám to dává
prostě možnost, když mluvíte o tom plebejstí
a tak dále
prostě se na to dívat.
Já vám si ti rozzberu, rozkomentali to
bude to mnoho horší.
Já vím, k tomu se dostodeme.
No ale tak tady pouze se cítím
oprávněně rozzabírat
tyhle věci, protože tam jsem žila
tady, že jo, to není tak, že jsem

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

zvenků.

Například polskou mentalitu rozzabírat
a vlastně nemám k tomu vůbec řádný původ.

Když se vrátíme

do zašlatku těch 90. l.

kdy vy jste později začal sáv deníku právo
je to tak.

Bráta doba opravdu tak euforická,
jak se může dnes při pohledu zpět zdát
a jak se jí snaží...

Vidíte moje strnulý výraz?

Jak euforická?

A když o něm mluví někteří
tehdejší

tějmena politici od EES

kteří byly u transformace

a kteří mají pocit, že tu zemi

změnili k něčemu tomu zásadně lepšímu

nebo s jiným přídlem

když mluvíte.

Taký intratek, kde začínal

svojou dospělou, dráhu

novinářskou i lidskou

tak samozřejmě, že pro mě to bylo euforie.

Pro mě je stejné euforie 60. leta

až to z ní pravá

taková dost rachívně, jak to chápu.

Ale samozřejmě, na téhle jsem byl dítě

nebo pubertiák, ale pro mě

byl svým způsobem euforická leta

ale ne, že by zažilo jako euforie

ale že mám slabost

a takhle chápu jindru, že

má slabost pro 90 leta.

Je to spíš nostalgia myslí.

To je něco, kdo člověku sedlou

v nějaké době

možná to bylo to nejhezčít, co zažil

ve svém životě, tak na to rád spomíná.

A jaká byla pro vás to 90 leta?

Pracovní.

Věložně je pracovní

a

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

kdybych takyli, že jsem padal na ústa
tak to nebude pravda, protože
to by znamenalo, že jsem zažilo
nějaké pády a pak jako jsem zase zvěděl
až takové pády to byly, ale únovlo
jsem skutečně na to hubo padal.
Protože to byla práce dost
náročná v deníku v tehdy
nároky, které byly
redaktory právak
kladeny byly velmi vysoké
čekal bych takový americký standard
byly to nelepší noviny v té době
takže to bylo pro mě obrovská škola.
Ale zarávím jsem řeniš, že mě to
vzal hodně sil.
Na druhou stranu co vás nezabijí to
a spostíli jak se říká, takže o té době
kromě snad lámání v novinu
a tak novinu.
Novinu už jsem zapomněl novinu a damme nejsem.
Ale tehdy jsem u měl všechno v těch novinu
a kromě focení a
lámání.
A kdy říká to, že ty standardy byly
až americké, tak to znamená výkon
výkon, výkon, výkon, výkon neexistuje
že řeknu
ale to
a já
a jak to mám udělat
co to neexistoval.
Udělat konec.
To musel být naslužit a v tom funkuvat.
Tak když to přežijete,
tak už vám nic nehrozí.
Když to přežijete, tak odcházíte.
A odcházalo hodně lidí, kteří to
neprzežili? Odcházali.
Teď čeká to jako nejsem
právně na tom blbět, ale odcházali.
Je samozřejmě.
Když se na to díváte zpětně,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

tak jste to třeba rád? Naprosto.
Jsem na to šťastný, protože
když neprojecte podle mého názoru
a podle mých zkušeností
v životě obdobím, kdy opravdu
ze sebe vědáte i to, co
vůbec netučíte, že vás je
tak to je pro člověka dobré.
Když
jak se říkala, tak nadmysli
jako, že se sáhnu na dno svých sil
a pak se to zvedne. To je nádhern,
takový romantický příběh, normální takový,
ale je to pravda.
Člověk o sobě, ale co spoznáme.
Přesně tak, a pak už
není tolik vyplašený z toho, co
může čekat.
Co jiného mě může čekat, jediné smrt.
Ono se
dalo by se možné říct, že o té době
to vlastně všechno dodáte v něj neduché, ne?
Tvář trhá teď?
No, jak se to vezme, tak záleží
na tom, jak tomu přistupujete.
Jednoduché to je pro mě, protože
jsem se na to zvykl a vypracoval
taky modusivendi,
ale třeba z pro spousta lidí
třeba pro tom mladší generaci
je to prostředí, ve které navináři
běžně jsou a pohybují se
a jsou vystavení
velmi silným tlaku mu odevšat
tak jak pozorují
pro některé mladé kolegy a kolegy
je to dost nesnistělné, chci
jiný lepší svět,
ale neexistuje.
Neexistuje? Já občas v něm mám
tu diskuzy
odmínek, o změně na roku
dalo by se říct o změně toho výkonu

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

máte pocit, že to je naivní?
To je přirozeme.
Mladý člověk vysky chce
aby ten svět byl
takový, jaký by se mu líbil
a on to většinou tak není.
Vy jste to chtěl? Ne.
Já jsem nevím proč,
ale nikdy v životě
jsem neměl žádné iluze o tom,
jaký svět je a vlastně jak je bude.
Tam šlo o to jenom, abych v tom světě obstalo.
Není to smutné?
To je realistické, je to skvěle,
protože když nemáte naděje
a nemáte iluze, tak ten život je
naprosto nádherný.
Vlastně jste pozitivně překvapován tím,
jak nestrašné to je
zrovna v tu chvíli? Tak,
něco takového nepravdu.
A byste zmínil to, že jste měl
špatnou zkušenost těch,
tedy ještě sovietských médií,
ve který jste chvíli pracoval.
Můžete jí trochu přiblížit
k tomu?
Ještě jedno, kdo má zájem
o výklad podrobný
se přemějí detaily,
tak si může přečistníš k níšku
mrazík s pen-drekem v ruce.
Bylo to
barevné šílenství,
že v podstatě bylo to všechno
vylhané,
ale v tom vylhaném šílenství
byly některé stríčky,
které byly tragikomické
a člověk se tomu smál,
vyselý cesifos.
Tak, přesně tak.
No, ded' cesifos je každý z nás,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

protože to skončím,
že já jsem moc umlouvám,
a vás to čeká později,
že umreme všichni.
A mezi tím něco vykonáváme
a podle mám házoru na každém je,
jestli to budu vykonávat z úsněvem,
že se budou dělat legraci
ze všeho, coho potkáva,
pokud je to možné,
alebo bude nešťastný,
když je svého štěstí s trojcem.
Když jste pak v 80. letech
v Českých,
respektive v Českou slovenských
komunistických měřích,
tak to bylo výrazně...
Ano, tak ono to bylo výrazně jiné,
než ta vaše zkušenost
z Ruska,
nebo tam barem...
Výrazně jiné to nebylo,
ale bylo to, řekl bych,
poněkud volmnější.
Bylo to méně intenzivní.
A dali se tam najít
možnosti, jak
nemýt úplný, provařený debil
a
v podstatě psát věci, které
samozřejmě, že jsou by s tím režimem,
ale ne, že by ho vychvaloval.
Oni mě to dali,
oni říkli, ty sež z toho
světského svazu, ty budeš dělat
s ČSP a budeš lámat noviny.
Tak ho ne, já budu lámat noviny,
já budu prosty dělat vedoucího vydání.
No tak, tak jsem všel na to
tohle hodně zajímavé, protože
Tvá nevím co je.
Tvá s vás
Československo-Sovětského

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

Vrátelství.

A takže

bylo to fakt strašně zajímavé, protože
nejenom, že jsem poznal te lidi v tom podniku

a poznal jsem je

z různých stran a různé lidi

v těch provozech a i v těch

řídících složkách, ale také

pak tam byla fantastická zkušenost

s tím, že

byla takzvanou družbům

s Uralmašem, což byl obrovský

strojenský podnik v těch dejších Sverdlovsku

na Uralé

v Sovětském Svazu

na Vrsku.

No a z toho Uralou, z toho Uralmaše

přijíždějí různé skupiny

a já jsem vůst je pozoroval

a viděl jsem tu interakci

kdybych někde chtěl nám sáv

dumorostický nebo zaterický román

tak bych to mohl o tom napsvat, ale už se mi nechci.

Vy jste

předtím říkal,

že vlastně

poznal jste a tam možná taky

poznal jste všechny ty skupiny

té nejenom české společnosti

asi obecně různé typy lidí, kteří

tady vlastně jsou dotěť

na kteří tu určitě byli v té 90. letech

v té politice. Ty jste musel potkávat

v ČSSD, vy jste

popisoval v zestup a

pátmi do ČSSD

čili vlastně

k tomu dostávám zpátky, protože

mě to přijde jako důležité, že vlastně

ti lidé tady, my máme

občas potřebu jako my ČEŠI, možná

říkat, že vlastně tehdy to byla

jiná doba a jiný lidé,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

že vlastně ten komunizmus
byli čestné, když řeknete
my ČEŠI, tak to
v mě se všechno vzpíra, protože
žádné minde existuje.
Ale já to občas poslouchám od lidí
tak to vnímám, tak to já interpretuje,
je to můj pocit, můj subjektivní hodnocení
a o co sliším, že
občas máme my ČEŠI
a to je moje subjektivní hodnocení.
Ale co je to my ČEŠI?
Češi nejsou, jsou různé skupiny
v Českého společnosti.
Dobře, takže občas zaznívá to,
že ti lidé
v tom komunizmu byli jiní, než
těch, kteří byli po těch 90. r.
Tak opět se tváříte v Češi.
No protože mě to úplně zaráží,
kde se takovou vysvíselek
kánu, který tady oplodnil České žene
si to nesmysl, asi tedy
zjevně to je nesmysl z toho, co říkáte,
ale občas takové myšlenky lidé
mají.
No a tě mají, které je svaboda,
které ti může vyříkat, jakýkoliv
blbosti.
Nepochybně, jaká byla tehdy
na zežalsku 90. r. politika?
Je to vlastně pokračování toho,
co jste zažil jenom jinde?
Ne, ne, to bylo zajímavé,
protože se do politiky
dostali lidé,
ať už lidé
vážení a
důstojení úct ty hodiní,
jako třeba s některý starší herci
a nebou takový
absolutně
bezskropolozní karajeristé,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

bývali s vazáci,
a tak těžišmané,
to bylo zajímavé
eFory, jsem v tom tedy neviděl,
viděl se v tom půze
pokračování toho stareho režimu
o jiném prostředky.
Protože lidé
jiní nebyly
a jenom se změnili okolnosti
a to na jejich
příčiněním
spíše zvenčí
česká
slovenská tunicujného,
ale česká společnost
podle meho názoru
žádným vnitřním vývojem,
který by zakunitě vedl
k listopode 89 vlastně prošla.
A všichni vědí,
že to bylo predposlední
země, která se rozhodla,
že už asi na čase to trošku změnit.
To byl býk, když školem jsou všichni
v té revoluce
a my jsme v toho jakéše.
Takže v podstatě
spíše se
zžívali s novy okolnostmi
a spousta lidí
jak byla zvyklá z toho
okolnostického režimu, hledala něco pro sebe.
Máte pocit, že
velčnost by bývele byla schopna
vydržela v tom režimu
ještě nějakou dobu? Beze sporu.
Kdyby nepřišle ty impulsi zvenčí?
No, samozřejmě, protože
ten
podcit dusna,
který
tady panoval, ale především

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

možná paradoxně a možné zákonitě
od doby, kdy v Rusku začala
krubačová perestrojka
v slavickém svazu.
To byl tak nesnesitelný,
že na něj nikto nezapomenu.
Ale ten podcit dusna
vlastně
zárovň byl tím, v čem
ta společnost docela dobře přežíval.
Myslím, to většinou davou část té společnosti.
Pomatuju jste,
že tehdy nějak
lidem přijíš nešlo o nějakou
osvobodovatemokracii, spíše
chtěli mít tolik
prahu a stejné
mocné podmínky jako na západě.
V tom roci 89.
No tak i předtím.
Možná, nemožná, určitě
tady byla vrstva lidí,
říkalo se jim desedenty později,
kteří měli jiné myšlenky
a jiné cíle.
Určitě tohle byl lidé
i mimo okruž desedentů,
kteří by rádi
žili jinak, ale
ta většinová společnost
tam myslím, že na tohle všechno kašlo.
A tu se asi projebuje i dnes.
Když lidé jsou
v podstatě pořád stejní?
No tak ne všichni lidé.
To se my, Češi lidé.
Ne jsou lidé, jsou jedinci
a pak je společné stráce
stále s těch jedinci.
A mohou se v nějakým způsobem
združovat v nějakých skupinách
podle zájmu, ale není to tak, že je to my.
Generalizace jsou nebezpečné,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

nicméně
to, že možná část lidí,
také skupiny,
že by jim teď nevadilo,
kdyby tady demokracie tak úplně nebyla
vlastně navazuje.
Všichni lidé tě o tom sní,
aby to nebylo, protože
pro něj je přirozený způsob
života mimo demokracii.
A teď tohle říkám peorativně,
tě lidé jsou takové a jiní nikde nebudou.
Takže žádné debate
žádné přesvědčování,
že nemáte pravdu.
To už jsem vyskoušel, se 15. 1.
Marním svůj čas svoj energii
a nechal jsem toho.
Já z vás mám
opčas pocit, že vy jste člověk,
který nemá trpělivost,
nebo už nemá trpělivost.
Z blbci ne.
S některými věcmi, možná z blbci.
Jestli je blbac věc tak jo.
A jeho táška,
kde všude je blbce vidíte?
Tam, kde jsou.
Jak přísníte v tom hodnocení,
v tom krytériu, kde je blbac a kdo?
On se sám velice dobře představy.
Já jsem blbac
a už tím, či jiným způsobem
a mě už nezbyvo jenom,
že musím konstatovat,
že to zase je ten debil.
Já přemýřím,
jsi se zeptat na nějaký
blížíší popis, ale to je asi něco,
člověk cítí.
To se různí, připadl případu,
ale mají určité společné rysy.
Jsou většinou hloupy,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

no to z nich blběžel.
Je někdo hloupý.
Tak nebylo mu dáno,
může být
technicky zdatný, manualně zdatný,
může mít
dokonce profesoru,
ale stejně je to blb.
Když se vrátně zpátky do těch 90. let
byla opoziční smouva
něco, co bylo zlomové
pro vývojté republiky?
Ano.
Otázka, odpověď.
V tom, že
opozičně smouva ukázala
šerší veřejnosti,
jaká může být a jaká vlastně je
v té době
dominantní česká politika.
Asi se, že se domluje
dva velci kluci,
dva
alfasamci,
že se to rozpracelují
to republiku
a ho tady budou vládnout střídavě.
Takže spoustu lidí
od demokracie
jako takové odradilo
tak bučli do
své takzvané vnitřní emigracie.
A nebo začali hledat,
kdo jim řekne něco jednoduššího
a skončuje pak u těch
takzvaných populistů.
Já jsem o tom, kde si mluvěl,
no kde si předpádle ty můlus
Pavle Mirhecký, tehdyším ministrem
spravedlnosti, který mi mojné říkal,
že
ta vláda tehdejší, Miloše Zemana,
která byla opozičně smuvní,

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

byla proto to zemi nesmědně
prospěšná.
Byl součástí té vláde
svojoho neomělič.
Zároveň Pavle Mirhecký je přednest někdo,
kdo je vnímaný jako skoro až morální autorita.
Kdo je
zase to zubecňování pro oč.
No tak proto, že to tak je.
Je to Pavle Mirhecký,
o tom má svůj bohatý životopis.
Moc děkuji,
že jste doposlouchali, až jsem zbytek
rozhovoru, nejde ty na hero-hero.co
o Lomeno Čestmín a uslyšíte
v něm třeba tohle.
Pro mě nepochopitelné, jak někdo může
být protiputinovi a zároveň
být pro válku, jak jako tohle
mentální gymnastika funguje.
Jak se říkalo v jednom klasickém českém
filmu, tak tohle náhodu vím.
Takže
náhodu to vím, protože tam nejde
o Putina. Tam je oto, co je
zakorřeněno
řekl bych ve
vdrtyvé většině rúzkých obyvatel.
Vlako rúzky šovenismus.
Co mám líbí, že
velko rúzky šovenismus. Já to ještě zopokojí, když
vám to líbí, ať vám vláhodí
velko rúzky šovenismus.
Je to zajímavé
spojení?
Ne, to je běžné spojení.
V rúzku demokracie západněno typu
být nemůže, protože je to
pro tento typ společnosti, jak se
v dějinách s celé napřirozené
a bych to ještě
trochu zestrusně
a trochu lidový

[Transcript] Čestmír Strakatý / Mitrofanov: Nemám trpělivost s blbci, Zeman mě miloval a Havel neměl rád, Češi jsou plebejci

ono to tam nikdo nechce.

Je on tou lepší variantou?

Je on tou dobrou variantou?

Ne. Sou ubez nějaké dobré varianty?

Ne. Můžeme dal.